

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 18. december 2013 i statsstøttesag SA.33995 (2013/C) — Støtte til el fra vedvarende energikilder og reduceret EEG-afgift for energiintensive forbrugere annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom den i loven om forrang for vedvarende energi (herefter EEG) fastsatte EEG-afgift og den særlige godtgørelsesordning ikke udgjorde tildeling af statsmidler eller statsligt kontrollerede midler. Samtlige faktiske omstændigheder af relevans for kvalificeringen af disse foranstaltninger blev fastslået i den indledende procedure mellem Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland. Der var ikke længere tvivl, hvilket Kommissionen under en procedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁾ skulle have fastslået.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og af retssikkerhedsprincippet.

- Sagsøgeren har herved gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 1, TEUF og retssikkerhedsprincippet, får så vidt som den har anvendt proceduren vedrørende ny støtte i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999 i stedet for proceduren vedrørende eksisterende støtte i henhold til artikel 17 ff. i forordning nr. 659/1999 med henblik på at kontrollere sin foreløbige vurdering, hvorefter EEG udgjorde statsstøtte. Sagsøgeren har i den forbindelse navnlig gjort gældende, at Kommissionen med beslutning af 22. maj 2002 ikke kvalificerede EEG 2000 som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom der ikke var tale om overførsel af statsmidler. Ændringerne af EEG 2000 til EEG 2012 var ikke væsentlige i forhold til Kommissionens beslutning af 22. maj 2002. Kommissionen kunne derfor have gjort en ændret retsopfattelse gældende inden for rammerne af en procedure i henhold til artikel 108, stk. 1, TEUF uden at belaste sagsøgeren.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og af retten til forsvar

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har vedtaget den anfægtede afgørelse uden at give sagsøgeren mulighed for at fremsætte bemærkninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 17. april 2014 — ArcelorMittal Hamburg m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-235/14)

(2014/C 223/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Tyskland), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Tyskland), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Tyskland) og ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (ved advokaterne H. Janssen og G. Engel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 18. december 2013 i statsstøttesag SA.33995 (2013/C) — støtte til el fra vedvarende energikilder og reduceret EEG-afgift for energiintensive forbrugere annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom den i loven om forrang for vedvarende energi (herefter EEG) fastsatte EEG-afgift og den særlige godtgørelsesordning ikke udgjorde tildeling af statsmidler eller statsligt kontrollerede midler. Samtlige faktiske omstændigheder af relevans for kvalificeringen af disse foranstaltninger blev fastslået i den indledende procedure mellem Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland. Der var ikke længere tvivl, hvilket Kommissionen under en procedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁾ skulle have fastslået.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og af retssikkerhedsprincippet.

- Sagsøgerne har herved gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 1, TEUF og retssikkerhedsprincippet, får så vidt som den har anvendt proceduren vedrørende ny støtte i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999 i stedet for proceduren vedrørende eksisterende støtte i henhold til artikel 17 ff. i forordning nr. 659/1999 med henblik på at kontrollere sin foreløbige vurdering, hvorefter EEG udgjorde statsstøtte. Sagsøgerne har i den forbindelse navnlig gjort gældende, at Kommissionen med beslutning af 22. maj 2002 ikke kvalificerede EEG 2000 som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom der ikke var tale om overførsel af statsmidler. Ændringerne af EEG 2000 til EEG 2012 var ikke væsentlige i forhold til Kommissionens beslutning af 22. maj 2002. Kommissionen kunne derfor have gjort en ændret retsopfattelse gældende inden for rammerne af en procedure i henhold til artikel 108, stk. 1, TEUF uden at belaste sagsøgerne.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og af retten til forsvar

- Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har vedtaget den anfægtede afgørelse uden at give sagsøgerne mulighed for at fremsætte bemærkninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 16. april 2014 — Kronotex m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-236/14)

(2014/C 223/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Tyskland), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) og K Face GmbH (Heiligengrabe) (ved advokaterne H. Janssen og G. Engel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen